

РОВЦА И РОВЧАНИ - РАДОВАН БЕЋИРОВИЋ

1. Дај ми причај Вило са Мојковца
2. За камена на крајини Ровца,
3. Какви људи и земани бише
4. Од војводе Никше па навише.
5. Да запјевам пјесму роду своме
6. О Ровцима, о племену моме!
7. Причаћу ти, мој брате и друже,
8. Све истину чим се људи служе;
9. Једнога сам посматрала дана,
10. Три велика српска великана:
11. И то: Марка, Рељу и Милоша,
12. Ка уз Равца облак да је проша.
13. Ручали су код Никшина сина,
14. Ту је Марко прекива Шарина,
15. Гледала сам војводу Булата
16. Како јаше помамна алата,
17. Знам Вуксана сина Булатова
18. Колико је с Турцима ратова?
19. Бог га ропства скадарскога спаси
20. Он му Олтар диже и украси*
- * 1645.
21. У врх славне Љешанске нахије
22. На срамоту турске монархије.
23. И Богдан ти од Нахије кнеже
24. Од зулума у Ровца побјеже*
25. За њега се много братство веже
26. Знам Гуриша када је јуриша**
27. Са његовом ћецом Гуришића
28. На кржаве Турке од Никшића
29. Те одбрани лавру Немањића.
30. Па знам добро витеза и бана
31. Влаховића попа Радована,
32. Часна му је окапала брада
33. На бедеме никшићкога града,
34. И с њим глава Милутина кнеза
35. И шездесет Ровачких витеза.
36. Ту је витез Радојичин Цоле
37. Надмашио ровачке соколе,***
- * 1535

- ** 1734.
- *** 1786.
38. Ту ја куках за дуго земана
39. Докле Мутап стаса за мегдана,
40. Кога слави српска историја
41. Ка војводу уз Карађорђија;
42. Те јашаше Кучукова вранца
43. Та велика личност из Ровца,
44. Који онда на Видинско поље
45. Арапову јунаштву одоље.
46. На граду је погинуо Чачку,
47. Успомену остави јуначку,
48. Сахрањен је у Вујану Лаври
49. Што зидаше Немањићи стари.
50. Па каква је касапница била
51. За вријеме Петровић Данила,
52. Кад акнуше турске паликуће
53. На Миљана и Васојевиће.
54. Лим је крвав тека до у Дрину,
55. Ту тридесет Ровчана погину.
56. Ту је ханцар Биљка Шеховића
57. Погубио Павла Вучинића,
58. Другом махну Асо потурица
59. И погибе Глигор Пижурица,
60. Трећом махну врхом од ханцара
61. И погуби Мира Барјактара*
- * Влаховић
62. Барјактара и два перјаника,
63. Ала силне славе за крвника!
64. Знам, гуслару, планинскога цина
65. Јест Павића Ђиканова сина,
66. На Петњему брду што погибе
67. Ће му војска ровачка изгибе.
68. Ту Милосав Драшковић је први
69. С оштром сабљом огреза у крви,
70. У турске се шанце умијеша,
71. Соко сиви испод Требијеша,
72. Ће Ровачки изгибоше Вуци
73. И њега су савладали Турци.

74. Па гуслару, зар нијеси чуја
75. За витеза Бећковића Вуја,
76. Из малогa села Дубокога,
77. Тај марио није ни за кога,
78. Би ли иђе мегдана и боја
79. Ђе тај отац Бећковић Мркоја
80. Не посјече главу или двије
81. Некрштене крви из Азије?
82. Па знате ли планинског Риса
83. Испод пугте Силевике виса
84. На тридес' би Арапа кидиса;
85. То је Ибро кључаница тврда
86. Јуначина са Петњега брда.
87. Па што бјеше Булатовић Арсо,
88. Које бољи оружје припасо?
89. Петар Први барјак му дарова
90. За његова дјела соколова,
91. На барјаку од злата јабуку.
92. Па капетан Радивојев Вуге,
93. Сердар Мирс с Влаховића куле;
94. То бијаху ровачки прваци
95. И паметни људи и јунаци
96. С ђететом су могли преданити,
97. А с Царом су знали диванити.
98. Па родила мајка мегданцију
99. Ка силнога Мићова Хаџију,
100. Цару даве идагу на њега
101. Те у Стамбол знаваху за њега;
102. Тјеша була сина кад га нина
103. А помиње свога душманина:
104. „Расти сине да си мегданџија
105. Био мајци ка Мићов Хаџија!”
106. Па бјеше ли Срба ил' Турчина
107. Ка силнога Реџа Даничина?
108. Колашинци кукагу на њега,
109. Да је стрва главу Асан-бега,
110. Знам, гуслару, кућића и соја
111. Мрка вука Божова Мркоја,
112. Ниђе не би мегдана и боја
113. Што не скиде главу или двије
114. Соко сиви из села Ибрије,
115. Од Мутапа оста био није!
116. Па Божина Булатовић бјеше,
117. Људске главе не бијаше љепше,
118. Ни јунака бољега од њега,

119. Ал1 га Турци сасјекоше свега
120. У шанцима на Метеризима,
121. Кад је Омер Брда заузима.
122. Не оста му барјак у крвника -
123. С њим прекрише гроб војводе Мирка.
124. Па што бјеше понос свога рода
125. Коћа Минић, Ровачки Војвода;
126. На сабљу је добио војводство
127. Да га славе Гусле и потомство,
128. За јунаштво и заслуге своје
129. Ровчани га уз Мутапа броје.
130. Па барјактар Глигорев Јоџица
131. И Поп Јоксим Минић са Смолица,
132. У будућност који је прорица:
133. Да ће доћи вакал и врејеме
134. Да сви мудри људи онијеме,
135. Да бит неће поста, ни омрса,
136. Ни Великог Петка ни Васкрса.
137. Друмови ће пожељети људи,
138. Само ђаво ако се пробуди.
139. Слава попу док је петраиља!
140. Па да знате Вуковић Васиља,
141. Љуту злицу, Шуњов Вукалицу,
142. Два крсташа орла из Роваца,
143. Шта рађаху од Колашинаца,
144. Кад сломише Цареву границу
145. У Липову, на Мигаловицу.
146. Па још памтим два сокола сива
147. Вукасова попа и Јосифа.
148. Па кога је послужила срећа
149. Ка Милина из Роваца Бећа,
150. Изнад Бара са горе Румије
151. Морнарицу турску да убије,
152. Па шест сина старога Пулете
153. Што у јату ка орлови лете,
154. До у Лозну слазе Ћоровића
155. Шест хајдука с Локве Пулетића,
156. А пред њима Живка Пулетина
157. Па ко не зна Бећа Зулетина,
158. Командира с Горњијех Роваца,
159. Међу прве од Црногораца.
160. Па јел' било бољега витеза
161. Од Пурена Тапушкова кнеза
162. Што је мога далеко да види,
163. Да јунаштом племе не застиди!

164. Па четири бјеху барјактара,
165. Као да су родом из Котара,
166. Вучић Марков и Одов Илија,
167. И Станојев Перо сератлија,
168. И Павићев Зека на Зеленка,
169. Па јунака Мићова Новака,
170. И старога Радошева Иша,
171. И каурин Новичин Бориша,
172. С њим рођака Маркова Милинка —
173. Све то бјеху људи и јунаци
174. И гранитни људски споменици!
175. Кад Ровчани избавише Куче
176. Из Пећине, из Мале Ријеке -
177. То су људске заслуге ријетке;
178. Ето тако, Гуслару, витеже,
179. Турска сила кад од свукуд стеже
180. И тако су кроз тешка времена
181. И Ровчани ка друга племена
182. Бранили се од турске најезде.
183. А гуслари, ка с неба звијезде,
184. Буктиње су били кроз стољећа
185. Те нас спаси пјесма и свијећа;
186. Ал' ко ће их пребројати свијег,
187. Њина гробља до на морски бријег;
188. Не би Балзак у вријеме своје
189. Пребројио ровачке хероје,
190. А не рука слаба и нејака,
191. Да преброји толико јунака.